

— „Налъ помнишъ, Дешке, заю сивъ
Дѣт' бѣга изъ гората? . . .
Горкиятъ колко е страхливъ! . . .
Я вижъ го на стѣната!

— „А ваший шаренъ папагалъ
Налъ „Крѣсло“ се нарича?

— Безъ тебъ би често гладувалъ,
За туй те тѣй обича.

„Дали е сжшо тѣй красивъ
Този дѣт' е на стѣната?“ . . .
Засмѣ се Дешка съ гласъ звѣнливъ
И сочи съ ржката.

„Край езерото лѣтосъ, знамъ,
Съ Драганча си ходила,
А лебедъ хубавъ плувалъ тамъ
И ти си го хранила.